

Határokon Átívelő Imaközösség és Hitmélyítő Alkalmak

www.episzunago.com

A HAJÓTÖRÖTTÉK REMÉNYE VILÁGIAS EGYHÁZ, vagy EGYHÁZ A VILÁGBAN? Hitmélyítő előadássorozat 6/3. (Apcsel 27,23-26)

Igehirdető: Dr. Ormóshegyi Zoltán református lelkipásztor

Igehirdetés időpontja: 2023. 02. 15.

Drága testvérek! Hajtsuk meg a fejünket és imádkozzunk.

Köszönjük mennyei Édesatyánk, hogy ma is elkészítetted számunkra ezt az alkalmat és készítettél ma is ajándékokat, ígét, mennyei útravalót. Azért, mert örökkévaló szeretettel szerettél minket és most is kiárasztod miránk a Te irgalmasságodat. Most is magadhoz akarsz vonni minket hűségesen. Magasztalunk érte Uram! S lelked által, mert meg akarsz minket gyógyítani, meg akarsz minket gazdagítani, s meg akarod a mi életünket újítani. Uram, annyira vágyunk a Te közelségedre, a Te hangodra, tanításodra azért, mert veled akarunk járni a hit útján és hűségesen akarunk téged követni. Áldunk azért, hogy a Te élő igéd szól, szól a Te élő szavad, eljut és szól szerte a világon megállíthatatlanul. Köszönjük Urunk, hogy használd kiválasztott, elhívott szolgálodat országod építésében és most is azt akarod, hogy rajta keresztül ragyogjon fel a Te dicsőséged, a kereszt titka. Így könyörgök most áldott eszközödért, Ormóshegyi Zoltán lelkipásztor lelki testvérünkért, hogy áldd meg az ő életét, szolgálatát, ajándékozd meg téled jövő szavakkal, bölcsességgel, hogy a Te akaratod szerint szólja mindazt, amit az ő szívére helyeztél ma Uram. És kérlek, Uram őrizd meg őt attól, hogy saját gondolatai szóljanak. Őrizd meg őt minden támadástól, fedd be és pajzsként oltalmazd őt Uram. Szentlelked által légy most közöttünk. Jelentsd ki magad egyszülött Fiadért, Jézus Krisztus érdeméért. Ámen.

Hálát adok én is drága Édesatyám, azért, hogy így egybe gyűjtöttél bennünket a világ minden részéről, Uram. Légy érte áldott, hogy a Te gyermekeidet így össze tudod gyűjteni. Áldalak ezért Uram! Ezért a közösségért is. Azért, hogy ilyen sokan jelentkeznek, és ennyien akarnak Terólad tudni. És akik pedig veled járnak, hogy erősödni tudjanak a Te igéd által. Légy érte áldott Uram! Így kérlek, hogy add a Te Szentlelkedet most és valóban, tényleg hadd halljuk meg a Te szavadat. Olyan jó lenne Uram, hogyha nemcsak az eszünkig vagy az agyunkig jutna el, hanem a szívünkig is Uram, hogy valóban tudjuk azt majd cselekedni és hogy engedelmeskedjünk a Te drága igédnek. Légy áldott érte, és segítsd meg azt is Uram, hogy akik most itt vannak, meghallhassák és akik majd később hallják meg Uram az interneten keresztül, azokhoz is Te tudjál szólani. Add Uram, hogy a Te igéd valóban, tényleg szálljon és mindenkihez eljusson, aki téged akar hallani. Légy érte áldott! És így kérlek, hogy áldj meg bennünket egyen-egyenként a Te drága igéddel, a Te szavaddal. Add Uram, hogy tudjunk valóban, téled valóan élni ebben a közösségben is most. És hogy meghalljuk azt a szót, azt az ígét, ami nekünk szólhat. Uram így kérlek, hogy áldj meg bennünket, Jézusért és az Ő drága véréért kérlek. Ámen.

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek, így szól az Úr: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.”

„Kegyelem nekünk és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól, a mi megtartónktól!” Ámen.

Imádkozzunk, testvérek!

Szerető mennyei Édesatyánk az Úr Jézus Krisztusban! Hálát adunk neked, hogy igéd és Szentlelked által hívod el a tieidet az egyház közösségébe. Köszönjük, hogy bennünket is Te hívtál a szolgálatba, az egyház közösségébe. Magasztalunk, mert Te vagy a világmindenségnek, az egyháznak és a személyes életünknek is az ura. Bocsásd meg, hogy annyiszor kételkedünk jószágodban. Annyiszor nem értjük, amit tettél velünk és a Te egyházzal. Bocsásd meg, hogy sokszor miattunk káromoltatik a Te szent neved. Nyisd meg ezen a mai estén is a felső és alsó mennyei forrásokat. Szentlélek Úr Isten, világosságodat, vezetésedet, igédet kérjük, mint sötétben világító szövétnek. A Te igéd és Szentlelked világosítsa be életünket és adja meg számunkra azt, amit elkészítettél erre a mai napra. A Jézus Krisztus nevében. Ámen.

Kedves testvéreim!

Isten igéjét a mai alkalommal az Apostolok cselekedeteiről írott könyv 27. fejezetéből olvasom, a 23. verstől kezdődően, a 26. verssel bezárólag. Hallgassuk hittel, figyelemmel Isten igéjét és a róla elhangzó bizonyosságtételt.

„Mert ma éjjel elém állt annak az Istennek az angyala, akié vagyok és akinek szolgálom és ezt mondta: Ne félj Pál, neked a császár elé kell állnod. És Isten neked ajándékozta mindazokat, akik veled vannak a hajón. Ezért bizakodjatok férfiak! Én hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, ahogyan nekem megmondta. Egy szigetre kell kivetődnünk.” Ámen.

Nagy szeretettel köszöntöm a kedves testvéreket!

Egy veszélyes partvidéken, ahol gyakran történt hajótörés, valamikor állt egy kezdetleges életmentő állomás. Az épület csak egy kunyhó volt és egyetlen csónak tartozott hozzá, de a maroknyi elkötelezett személyzet állandóan szemmel tartotta a tengert. Magukat nem kímélve, éjjel és nappal kint voltak, fáradhatatlanul kutatva az elveszettek után. Néhányan azok közül, akik ily módon megmenekültek és még mások is a környékről, tenni akartak valamit az állomásért és odaszánták idejüket, pénzüket, energiájukat, hogy segítsenek a munkában. Új hajókat vásároltak, újabb csapatokat képeztek ki. A kis életmentő állomás növekedett. Az állomás új tagjai közül néhányan elégedetlenek voltak a kezdetleges épülettel és a szegényes berendezéssel. Úgy érezték, hogy kényelmesebb helyet kellene biztosítani a tengerből kimentettek elsődleges menhelyén. Az összecsukható ágyakat lecserélték normál ágyakra és a kibővített épületet jobb bútorokkal rendezték be. Az életmentő állomás ettől fogva kedvelt gyülekező helye lett tagjainak. Szépen kifestették, előkelően berendezték, hiszen már klubszerűen működött. Egyre kevesebb tag vágyott arra, hogy részt vegyen életmentő misszióban a tengeren. Így mentő csapatokat fogadtak fel a munkára. Az életmentő motívum továbbra is hozzá tartozott a klub dekorációjához és emlék gyanánt volt egy mentőcsónak is abban a teremben, ahol a klub avatásokat tartottak.

Ebben az időben történt, hogy egy nagy hajó zátonyra futott és a fizetett legénység csónakszámra hordta be a fázó, vizes, félholt embereket. A hajótöröttek piszkosak és betegek voltak, részben külföldiek. A szép új klubban nagy káosz volt. A tulajdonosi bizottság gyorsan felállított egy kinti zuhanyzót, ahol a hajótörötteket lemoshatták, mielőtt bevitték az épületbe. A következő gyűlésen nézeteltérés támadt a klubtagok között. A tagok többsége amellett volt, hogy szüntessék

meg a klub életmentő tevékenységét, mivel kellemetlenségekkel jár és csak akadályozza a klub normál társadalmi életét. Néhány tag ragaszkodott ahhoz, hogy az életmentés az elsődleges céljuk és rámutattak, hogy még mindig életmentő állomásnak nevezik azt a helyet. A kiscsoport tagjait leszavazták és azt tanácsolták nekik, hogyha életet akarnak menteni, lent a parton felállíthatják a saját mentőállomásukat. Ők meg is tették. Ahogyan teltek az évek, az új állomás ugyanazokon a változásokon ment keresztül, mint a régi. Idővel klubba alakult és újabb életmentő állomás jött létre. A történelem tovább ismételte önmagát és aki ma meglátogatja azt a partszakaszt, egész sor exkluzív klubbot talál a part mentén. A hajótörés gyakori azon a partvidéken, de a legtöbb utas vízbe fullad.

Kedves testvéreim! Ez a történet jól példázza azt, amit a szervezők a hét címeként így fogalmaztak meg: Világias egyház vagy egyház a világban? Isten arra hívta el az egyházat, hogy a világ nagy tengerén hányódó hajótörött lelkeket kimentse és beemelje az egyház hajójába. De mi történik akkor, ha maga az egyház dobja ki a hajójából a lelkeket menteni akarókat? Mi lesz velük? Mi lesz a lélekmentőket kidobó egyházzal?

A mai napi szolgálatnak a címe: A hajótörötteknek a reménye. A régiek ezt így fogalmazták meg: „Bene sperandum de omnis” – „mindenfelől jót reméljete”. Az apostol ezt így fogalmazza meg: *„Annakokáért jó reménységben legyetek férfiak, mert hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, amint nekem megmondatott, egy szigetre kell nekünk kivetődnünk.”*

Miről van itt szó? *„Bizonyára az Istennek nekem adott ajándéka által parancsolom mindenkinek, valaki itt köztetek vagyon, hogy felettébb ne bölcselkedjék annál, amint neki bölcselkednie kell, hanem józanul bölcselkedjék, amint az Isten mindenkinek adta a hit mértékét.”* – figyelmeztet bennünket Pál apostol. Nem szeretnék felettébb bölcselkedni, csak annyit mondani, amire én magam is eljutottam ebből az igéből. Az egyházzal szólni csak tisztelettel és szeretettel érdemes. Hiszen a Példabeszédek 23,22-ben ezt olvassuk: *„hallgass apádra, ő nemzett téged és ne vesd meg anyádat, ha megöregszik.”* Kálvin – az egyházatyát idézve – azt mondja, hogy akiknek Isten az atyjuk, azoknak az egyház az anyjuk. Az egyház a világból való elhívottak, kihívottak közössége, a Krisztus teste, a Szentlélek munkája nyomán a szenteknek a közössége.

Csodásan fogalmaz Hegedűs Lóránt, amikor így ír: az egyházban nem hiszünk, mert akkor nagyon hamar ki fogunk ábrándulni. Csak Istenben hiszünk, de ha Istenben hiszünk, akkor hiszük azt is, hogy Ő mint Atya, Fiú, Szentlélek Isten, Szentleke ereje által anyaszentegyházat alapított, anyaszentegyházat hívott egybe, anyaszentegyházat éltet és annak minden gyengesége, csődje, de minden Isten kegyelméből való csodája ellenére meg is tartja azt ígérete, ígéjének gazdagsága szerint, egészen a világ végezetéig.

Világias egyház vagy egyház a világban?

A címet a magam számára úgy fordítottam le, hogy az egyháznak helye van a világban, de a világnak nincs helye az egyházban. A világban úgy tudja megállni a helyét, ha belül marad a világban és mégis kívül van azon, hiszen az egyháznak a világban a helye. Nem elefántcsonttoronyban éli a maga életét. Hegedűs Lóránt így fogalmaz: „Olyannak kell lennie, mint a napsugárnak, amely mind a földre világít. A legszennyeseb sarokba is beküldi fényét, kiégeti a korhasztó, rothasztó anyagokat, ő maga fényes és tiszta marad.” Világias egyház vagy egyház a világban?

Miért van ez a „vagy” a címben? Azért testvérek, mert a legértékesebb vegyületek a legromlandóbbak. Spurgeon azt mondja, hogy az elvilágiasodott egyház elüzi a Szentleket. Az igazi egyház, mindenekelőtt az a láthatatlan egyház, amely csak hitben látható, amelyben ismeri az Úr az Övéit és senki nem ragadhatja ki őket az Ő egyszülött Fiának, a Jézus Krisztusnak

értünk átszegzett kezéből. Hogy mennyire nem biztos, hogy fedi egymást a látható és láthatatlan egyház, azt jól példázza – tudomásom szerint Luthernek tulajdonított anekdota –, hogy az örökkévalóságban három nagy meglepetés fogja érni a hívőket.

Az első nagy meglepetés az lesz, hogy az örökkévalóságban nagyon sokan nem lesznek ott a látható egyházból, akikről biztosra vettük, hogy ott lesznek.

A másik meglepetés az lesz, hogy nagyon sokan ott lesznek a világból, akikről egészen biztosra vettük, hogy azok semmiképpen nem lesznek ott.

És a harmadik, legnagyobb meglepetés az lesz, ha mi magunk, annak ellenére, akik vagyunk, mégis kegyelemből ott leszünk.

A láthatatlan egyház azonban mindig látható akar lenni, ahogyan az ige is testet öltött. Barth Károly ezt így fogalmazza meg, hogy jobb, ha a láthatatlanság fogalmát nem alkalmazzuk az egyházra. Valamennyien hajlamosak vagyunk arra, hogy elcsússzunk a „civita splatonica” irányába, a felhők fölött lebegő álmokkastély felé. Az apostoli hitvallásban nem láthatatlan képződményről van szó, hanem nagyon is látható egybegyülekezésről, amely a tizenkét apostollal kezdődik. Az első gyülekezet látható csoport volt és nyilvános feltűnést keltett. Ha az egyház nem látható, akkor nem is egyház. Ez azonban azt is jelenti, hogy itt a földön nincs tökéletes egyház. Egy tökéletes közösséget kereső embernek mondta Spurgeon: miért csinál lehetetlen vállalkozásokat, miért keresi a tökéletes egyházat? Nincs tökéletes közösség, mert ha ön oda belép, akkor az már rögtön tökéletlen lesz.

Világias egyház vagy egyház a világban? Mire utal ez a cím? Spurgeon így fogalmaz, ma hihetetlen dolgoknak lehetünk szemtanúi. A megtérteket általában visszaküldik oda, ahonnan jöttek, azaz a világba. A világot pedig beengedik oda, ahol semmi keresnivalója nincs, azaz az egyházba.

Kedves testvéreim, a mai napi igénk egy esettanulmányon keresztül bemutatja az egyház küldetését ebben a világban, egy emberen keresztül. Akinek az ügyét már két éve húzzák, nyúzzák a sajátjai, ma így mondanánk, hogy az egyháza kivetette, döntött felőle, halálra méltó. Mint római polgár azonban él a jogorvoslati jogával és fellebbez a császárhoz, mert a világi hatalomban több irgalmat lát, mint a hivatalos egyház képviselőiben. Pál apostol az egyházból kivette is az egyház Ura által rábízott küldetését végzi.

Az egyház hajója kidobja és az Isten egy másik hajóba helyezi, ahol építi az Isten országát, az egyház kerítésén kívül is. Az apostol ebben a hajóban, a hajótörés előtt is azt tudja mondani és megélni: *„Annakokáért jó reménységben legyetek férfiak, mert hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, amint nekem megmondta, egy szigetre kell kivetődnünk.”* Ezért tud evangéliumot hirdetni a viharzó tengeren a hajótörötteknek. Pál viharos hajó útjának egy részletét olvastam fel s a mai alkalmon csupán három kérdést teszünk fel.

Hova tart életed hajója? Mi a küldetésed ezen a hajón? És mire jók a viharok?

Mivel pedig a kikötő telelésre nem volt alkalmas, a többség azt határozta, hogy hajózzanak el onnan, hogy eljussanak Főnixbe, Kréta kikötőjébe. Hova tart a te életed hajója? Az igében azt láttuk, hogy Pál tanácsa ellenére elindulnak a Szépkikötőből Kréta kikötőjébe, ahova soha nem érkeztek meg, mert útközben történt valami. A hajó az egyháznak is a szimbóluma. A hajónak a helye a tengeren, a világban van. Az egyházatyák szerint az egyház hasonló a tengeren hánykódó hajóhoz, amely nagy viharban, sokféle helyről jött embereket szállít, akik a jó királyság egyetlen városában kívánnak lakni. Ez a hajó nem süllyed el, mert tapasztalt kapitánya van. Tulajdonosa Isten, kormányosa Krisztus, alkormányosai a püspökök, árbóca a halál feletti győzelem jele, a kereszt, kormánylapátjai a két szövetség, vitorlája Krisztus szeretete, vaspántjai Krisztus szent parancsai és kísérei az angyalok. Az egyház hajója is elindult a Szépkikötőből, az apostoli időkből, de útközben sok minden történt. Az egykor üldözött egyházból, harcoló egyházból

birodalmi egyház lett. Hatalmat, anyagi javakat, intézményrendszert fejlesztett. Nem ezzel van a baj, hanem azzal, hogy beengedte útközben a világot. A világhoz vált hasonlóvá. Elvesztette eredeti célját.

És erről a célját vesztett egyházzal nagyon keményen fogalmaz idős Zimányi József, amikor így ír: Elégge sokat labdáztak velem. Sokkal többet szenvedtem az egyházi vezetőimtől, mint akár a párttagoktól, akár a rendőrségtől, akár a KGB-től, de saját püspököm, esperesem, főjegyzőm kezétől. És az a megdöbbenő, hogy amíg a kommunista vezetők szépen, csúnyán elmentek, addig az egyházi elöljáróim közül azok, akik mérhetetlenül sok kárt okoztak és kétszáz százalékgig kiszolgálták a rendszert, ha le kellett mondani bizonyos tisztségekről lemondtak, de a helyükön ülnek. Kiemelt helyen. És elzárják az útját az odavaló áldott szolgatársaknak, mert ők vannak ott és a régi altató nótát éneklük. Sokszor az egyházban némelyek azt gondolják, hogy az egyháznak a hajójában mindent meg lehet tenni következmények nélkül. Mert az egyház hajója ingadozik, de soha nem süllyedhet el.

Valóban így van ez? Jeremiás így fogalmaz: *„Ne bízzatok hazug beszédekben mondván, az Úr temploma, az Úr temploma, az Úr temploma ez. Mert csak ha valóban megjobbítjátok a ti utaitokat és cselekedeteiteket, ha igazán ítélték az ember között és felebarátja között, ha jövevényt, árvát és özvegyet meg nem nyomorgattok és ezen a helyen ártatlan vért ki nem ontotok és idegen istenek után sem jártok a magatok veszedelmére, akkor lakozom veletek ezen a helyen. A földön, amelyet a ti atyáitoknak adtam öröktől fogva mindörökké.”*

Mit mond Jeremiás? Ne gondoljátok, hogy a templom nem rombolható le. Ne gondoljátok, hogy az istentelen, embertelen, intézményes egyház hajója nem süllyedhet el. De soha nem fog elsüllyedni Istennek az üdvterve, benne a mi életünket is bevonva és a mi hitünket is megerősítve, szokatlan helyzetekben is bizonyosságot téve. Egy eddig talán nem ismert, lehetetlen helyzetben is kezdi kiabázni az Úr az „ecclesia triumphans”, azaz a győzelmes egyháznak az örökségét.

Mi az egyház célja? Mi az, ami soha nem kerül víz alá?

Spurgeon így fogalmaz: az egyház legfontosabb foglalkozása a lélekmentés. A lelkipásztornak minden eszközt igénybe kell vennie ahhoz, hogy némelyeket megmenten. És nem Krisztus szolgálja, hanem ez szívének a legfőbb vágya. De a hajó az ember életének is a szimbóluma. Mindannyian elindultunk a mi kis Szépkikötőnkől, amit úgy hívnak, hogy szülői ház. Elindultunk édesanyánktól, az anyaszentegyháztól, a szülőföldünkről. Gazdagon megrakott hajóval indultunk az élet tengerén. Szüleink, lelkészeink ideális esetben elláttak bennünket szeretetükkel, tanítottak, neveltek, mindenben segítettek, amíg tehették. Útavalót adtak a számunkra. Minden szülőnek az a célja, hogy gyermeke boldog életet éljen, révbe érjen, de mégis oly kevés a célba ért élet.

Állítólag Kaliforniában egy folyó indul az óceán felé, de az óceánba soha nem érkezik meg, mert útközben elnyeli a sivatag homokja. Hány ember élete ilyen? Elindul a Szépkikötőből és elvész a körülötte lévő élet homokjában vagy a viharos tengeren. Jézus mondja, hogy egy ember ment alá Jeruzsálemből Jerikóba, rablók kezébe esett. Kifosztották, megsebesítették, elmentek és otthagyták félholtan. A békeesség városából elindult a pálmák városába, de útközben történt valami. Megtámadják, megverik, kifosztják és vérbe fagyva otthagyják az út közepén. S milyen döbbenetes, hogy a pap és a lévita elkerüli a félholt embert. Nem érnek rá vele foglalkozni.

Az egyház több esetben elmegy a szükségben levők mellett. A samaritánus, a pogány azonban megáll és segít a félholt emberen. A Szépkikötőből, a családi hajlékból, Jeruzsálemből indultunk el és nagy dolog, ha szüleink a mennyei kikötő felé indítottak, ha megtanítottak imádkozni, vittek a gyülekezetbe. De később az életünk hajóján mi döntjük el, hogy kinek adjuk a kormányrudat. *„De a százados inkább hisz vala a kormányosnak és a hajótulajdonosnak, hogy nem annak, amit Pál mondott.”* Kinek adjuk a kormányrudat? A tékozló fiú, a kisebbik fiú is szabad akart lenni. Nem bírta az atyai ház kötöttségét. Hallgatott arra a hangra, amelyik becsapta az első emberpárt

és azóta oly sokunkat, és átadta a kormányrudat ennek a pusztító erőnek, és a disznók vályújáig jutott. A másik fiú otthon maradt, ő vallásos emberként adta át a kormányrudat az ördögnek. Az atyai ház falain belül vészelt el. A mennyei kikötő felé nem biztosíték a templom, nem garancia a lelkeszi palást, a gondnoki, a presbiteri tiszt.

Hova tart az életed?

Csak két út, két kikötő, két kormányos van. Jézus vagy az ördög. Nincs köztes út. Ha azt gondolod, hogy magad irányítod életed hajóját, tévedsz. Jézus azért jött, hogy az ördög munkáit lerontsa. Azért jött, hogy a rabszolgaságból kiszabadítson és életünk hajójának kormányosa legyen, hogy eljuttasson bennünket oda, ahová szeretné, ha eljutnánk, a mennyei célba. Mikor pedig hosszas volt már az étlenség, akkor Pál felállt közöttük és mondta: *„Jóllehet, szükséges lett volna férfiak, hogy engedelmeskedve nekem, ne induljunk el Krétából, elkerültük volna ezt a nagy bajt és kárt.”* Mi a te feladatod ezen a hajón? Hiszen a hajón mindenkinek megvan a maga feladata. Ott van a hajótulajdonos, akinek az az érdeke, hogy minél rövidebb idő alatt eljussanak a célba. Kevés munkával sok pénzt keresni. Nem tékozolni az időt, nem megállni, hanem menni, csinálni. Ott volt a hajónak a kapitánya, aki egyben kormányos is volt. Az ő feladata a hajó biztonságát garantálva megérkezni a célba. Ebben segítették a matrózok. És ott van a hajónak a 276 utasa, akik többnyire rabszolgák lehettek, akiket a cirkuszi játékokra szállítottak Rómába. Az egyház pedig el van foglalva a maga dolgaival. Nincs ideje a hajótöröttek számára. És az utasok között ott van megláncolva Pál apostol is, aki látszólag egy rab a sok közül, valójában egy küldetését megtalált ember. A damaszkuszi úttól kezdve egyetlen célja, egyetlen szenvedélye hirdetni Jézust. S ettől kezdve nem tud vele mit kezdeni az egyház. A saját egyháza kidobja, halálra adja, de az Isten életére vonatkozó terve csak ezután kezd kibomlani. És az apostol nem keseredik meg. Nem követel elégtételt, nem a saját sérüléseit prédikálja, mert ő küldetésben van a zsinagógában, a bíróságon, a börtönben, a munkahelyen, de még itt a viharos tengeren is.

Csodásan fogalmaz Mark Twain, amikor azt mondja: életed két legfontosabb napja, amikor megszületted és amikor rájöttél arra, hogy miért születted.

Te miért vagy a hajón? Miért vagy egy családban, egy munkahelyen, miért vagy az egyházban, pedig annyiszor megaláztak, megbántottak, de egy biztos, hogy Isten küldetést adott neked is. Akkor is, ha az egyház hajójából kivetettek. Mert Istennek a terve soha nem hiúsul meg. Mi az Isten terve? *„Mert csak én tudom, hogy mi a tervem veletek, így szól az Úr: békeséget és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok neked.”*

Mire jók a viharok testvérek?

A viharoknak több oka van. Saját engedetlenségünk is vihet viharba. Lásd ezt a mai történetet, vagy Jónás történetét. Maga Jézus is küldhet bennünket viharba. Démoni erők is keltenek viharokat. Ebben a történetben azt látjuk, hogy Isten embere a világ embereivel együtt ott van a viharban. És ezeket a viharokat nem lehet elkerülni.

Mire jók ezek a viharok?

„Mikor pedig a szélvészről hányattatánk, másnap a hajóterhet kidobtuk.” A viharok által tisztul, könnyebb, átláthatóbb lesz az életünk. Azt mondja itt a szöveg, hogy a hajóteher egy része a viharok által eltűnik az életünkből. Nem a viharokat akarja első renden Isten, hogy a hajóterhek eltűnjenek a te életedből, hanem Isten első rendű intése az, hogy *„Egymás terhet hordozzatok, úgy töltsétek be a Krisztus törvényét”*. Erre rendelte Isten az egyházat, hogy a hajóterhet meg lehessen osztani a másik emberrel a gyülekezetben, az egyházban. Ki-ki a maga porcióját hordozza, de a hajóterhet kötelesek vagyunk a testvéreink helyett hordozni. Mikor pedig már több napon át sem a nap, sem a csillagok nem látszóttak, a viharban a tengerészek nem látták az égi testeket, azaz nem tudtak tájékozódni. És az ördögnek ma is ez a célja, hogy a viharok által

a mi tájékozódó képességünket elvegye. S ez pedig úgy történik, hogy el akarja venni az élő reménységünket, az Istenben való hitünket és ezért mindent megtesz.

Csodásan fogalmaz Sinka István a Csillagvesztés című versében: „Maradjál mellettem Uram, ne maradjak mégse magam. Lásd be, milyen borús az estém, sírok csillagaim vesztén. Mert szép csillagaim voltak. Előtted is meghajoltak. A legszebbik a remény volt, kicsi volt, de az enyém volt. Mondd meg Uram, hova tetted, adjad vissza, ha elvetted. Neked van sok más csillagod, mit vesztesz, ha visszaadod? De én végképpen elestem, azt az egyet, ha elvesztem... Lásd be Uram, egy vad legény, kiscsillagát kéri szegény...”

És nem kis vihar szorongatott bennünket. Isten nem a viharokkal, hanem Krisztus szeretetével akar bennünket szorongatni. De ha ezt nem értjük, ezzel nem élünk, akkor a viharok által is szorongathat bennünket. Továbbá minden reménységünk elvételével életben maradásunk felől. A viharoknak az előnye, hogy az álreménységek eltűnnek az életünkből. A viharok megmutatják, hogy kire számíthatunk, ki az igaz barát. A viharban minden és mindenki szétesik, még a hajó is darabokra hull és el kell fogadnunk, hogy Isten olykor nagy pusztulásokat enged meg. És ha Isten megengedi, hogy akár a látható egyház hajótörést szenvedjen, Isten munkája akkor is folytatódik. Pál apostol nem hull szét. Ő meg tud kapaszkodni Isten ígéjében, elrejtőzik Istennek a jelenlétében, mert azt mondja, hogy az Ővé vagyok, hozzá tartozom. Krisztus keresztségbe kapaszkodva átért a túlsó partra. De nem csak ő, hanem a hajónak egész legénysége.

A viharok azt is megmutatják, hogyha Jézus ott van az életünknek a hajójában, akkor nem fogunk elveszni. Hajótöröttek lehetünk, de akkor is lehet reménységünk és partot fogunk érni. Isten ugyanis mindig ad egy szigetet, ahol megpihenhetünk. Ha az egyháznak a nagy hajójából ki is dobnak bennünket, Isten küldi az Ő mentőcsónakjait. Küld emberséges embereket, akik segítenek az életünk útján. Az Úrnak a gondolata, a lélekmentés, az nem kap léket. A hajótörés után is van folytatás. Málta szigetén az apostolnak és a rábízott embereknek isteni jutalomban van részük. A vipera nem tud ártani. És a pogányok emberségesen bánnak Pál apostollal és kíséretével. Milyen kegyelmes az Isten. Ad testvéri közösséget a viharok után. Ad gyülekezetet, adja az Ő ígéreteit, amelyekbe mi is bele tudunk kapaszkodni.

Kedves testvéreim, a viharos tengeren is, sőt hajótöröttek is lehet reménységünk. A 27. fejezet ezzel fejeződött be: „*a többiek pedig, ki deszkákon, ki a hajó egyéb darabjain és így lőn, hogy mindnyájan szerencsésen kimenekültek a szárazföldre.*” Ez a gabonaszállító hajó életet hordozott. Egy élet volt a hajón, akinek élő kapcsolata volt Jézussal, és erre az egyre tekintettel megtartatnak az útítársak is. A mentőszolgálatot végző hajó partot ér. Sajátos módon megy tovább a mentőszolgálat. Pál kivetődik és a hajó egész személyzete. A hajó, a földi keretek, a sallang elsüllyed, de a lényeg, az emberi élet megmarad. És aki ebben a lélekmentő munkában munkatárs, annak az életében a viharok által is az Isten jót hoz és a romokon, a hajóroncsokon keresztül is megvalósul Isten csodálatos reményteli terve. De mi döntünk, hogy kinek adjuk a kormányrudat.

Csodásan fogalmaz Ravasz László, amikor azt mondja, hogy az ember odamegy, ahova akar, de odaérkezik, ahova az Úr akarja. Nem az ördög, nem a hivatalos egyház, nem az emberek döntenek el, hogy hova érkezünk, hanem az az egy Valaki, akinek mindent köszönhetünk. Akiről azt mondják, hogy lerombolod a templomot és három nap alatt felépítette. Legyőzte a bűnt, a poklot, a halált és az ördögnek minden hadát. Kapaszkodjunk ebbe a kegyelmes Úrba. „Csak azt el ne veszítsem, mi benned ó Úr Isten, remélni megtanít. Hullámok, ha rémítenek véghetetlen víz felett, s a habok közt szíved remeg, hogy sírod is itt leled, ha aludni látod őt, ki reményed és erőd, siess, soha ne feledd el. Ő megvívhat tengerekkel.” Így legyen. Ámen.

Imádkozzunk!

Köszönjük, drága Urunk, hogy utánunk jöttél a háborgó tengeren, összetört életünk romjain és átöleltél bennünket, amint Pál apostolt azon az éjszakán. Magasztalunk azért, ha már hozzád tartozunk. Mellénk álltál ma is a Te igéddel, a Szentlelkeddel, a teljes Szentháromsággal és tanítottál bennünket az egyházzal, az egyház közösségéről. Köszönjük, hogy Te úr vagy azon erők felett is, amik bennünket el akarnak nyelni. Könyörgünk a betegek gyógyulásáért. Imádkozunk a kapcsolatokban léket kapott lelkekért. Visszük eléd a gyászolókat, a földrengés, a háború áldozatait. Visszük eléd családtagjainkat, szomszédainkat, munkatársainkat, egyházunkat és magyar népünket. Adj nekünk élő reménységet, hogy belekapaszkodjunk a mai napon is, a golgotai keresztbe és a Te ígéretedbe, hogy egy lélek sem vész el. Mentsd meg Uram a mi lelkeinket az örök kárhozattól, a megkeseredéstől, a hitehagyástól és ha majd eljön az idő, Te vigyél át bennünket a túlsó partra. Annak nevében kérünk, aki így tanított imádkozni:

Mi Atyánk, Aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

„A reménység Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hitben, hogy bővüljétek a reménységben a Szentlélek ereje által.” Ámen.

ApCsel 27,23-26

23. vers:	
[RAVASZ]	Mert ma éjjel mellém állott annak az Istennek az angyala, akié vagyok, akinek szolgálok is,
Vizsgált szó	λατρεύω – olvasd: LÁTREÜŐ
Nyelvtan	Igéről van szó: Impf. Act. Praes. Sg.1. – <i>azaz egyszerű jelenidő</i>

Jelentései, jelentés többletei – és bibliai hivatkozások:
(amiben mindenkitől kérem az aktivitást: keressük ki!)

- **szolgál** (olyan értelemben is, hogy bérért szolgál, rabszolgasorban él); **engedelmeskedik, hódol valakit, imád valakit**;
- ÚSZ-ben csak ilyen értelemben fordul elő: Istennek hódol, Istent imádja: pl. Mt 4,10; Zsid 9,14; Jel 7,15.
- bálványimádásról: pl. ApCsel 7,42; Róm 1,25;
- az igaz Isten szolgálatáról „tisztá lelkiismerettel”: 2Tim 1,3;
- az igaz Isten szolgálatáról „alázattal és félelemmel”: Zsid 12,28;
- az evangélium szolgálatában, hirdetésében: pl. Róm 1,9; Fil 3,3;
- az istentiszteleti eszközök megjelölésével: pl. Zsid 8,5.

24. vers:	
[RAVASZ]	és azt mondta: Ne félj . Pál, neked a császár elé kell állanod, és íme az Isten ajándékba adta neked mindazokat, akik veled hajóznak.
Vizsgált szó	μη φοβῶ - ragozott szó, de az alapszava: φοβέω – olvasd: FOBEÓ
Nyelvtan	Ige, Impf.M-P. Imperat. Sg.2. – <i>imperativus, azaz felszólító mód, mégpedig passzívumban, tehát nagyon durván szószerint: „te ne legyél féltetve”.</i> Magyarázat: a (medio)passzívumban talán úgy írnám körül, hogy <i>legyél azzal az érzéssel, hogy nem félsz!</i> VAGY: <i>ne essél félelembe! Ne féljetelek tovább! Most már ne féljetelek!</i>

Jelentései, jelentés többletei – és bibliai hivatkozások:
(amiben mindenkitől kérem az aktivitást: keressük ki!)

- számtalan előfordulási helye van az ÚSZ-ben, párat emeljünk ki:
- aktív igeként: **megrémít**; passzív igeként: **fél, megijed, félelmet érez (istenfélelemre vonatkoztatva is), óvakodik valamitől vagy valamtól**.
 - **Fél, megijed, aggódik:** pl. Mt 17,6; ApCsel 16,38;
 - **Ne essetek félelembe / Ne ijedjetelek meg:** Mt 10,31;
 - **Ne féljetelek tovább:** pl. Mt 10,31; Lk 1,13;

- „attól **tartok...**” értelemben is – Gal 4,11;
- **féli Istent**: pl. Mt 10,28; Lk 12,5 (itt 3x);
- **félt a tömegtől**: pl. Mt 14,5;
- vagy a Róm 13,3: mert féltek a néptől...
- **fél = tisztel**: pl. Lk 1,50; ApCsel 10,35; Jel 14,7.

25. vers:	
[RAVASZ]	Ezért immár legyetek jó reménységben , férfiak! Hiszem, Istent, hogy úgy lesz, amint nekem megmondotta.
Vizsgált szó	εὐθυμέτε - ragozott szó, az alapszava: εὐθυμέω – olvasd: EÜTHÜMEÓ
Nyelvtan	Ige, Impf. Act. Imperat.Pl.2 – <i>imperativus ismét, tehát felszólító mód, aktívumban: ti legyetek reménységben!</i>

Jelentései, jelentés többletei – és bibliai hivatkozások:
(amiben mindenkitől kérem az aktivitást: keressük ki!)

- **jó kedvre derít, felvidít;**
- **jó kedve-, jó hangulata van, jó kedvében van, öröme van, örvend, örül;**
- ÚSZ-ben csak: örvendezik, bizakodik (tehát *nem csügged, hanem jó reménységgel van*): lásd ApCsel 27,22; Jak 5,13; és jelen igénkben;
- tehát 3x az ÚSZ-ben!

26. vers:	
[KÁROLI]	Egy szigetre kell pedig nekünk kivetődnünk.
Vizsgált szó	νησον - ragozott szó, az alapszava: νησος, ου, ή - olvasd: NÉSZOSZ
Nyelvtan	Főnév: fem.Sg.Acc. – <i>tehát a főnév nőnemű, és tárgyi esetben van.</i>

Jelentései, jelentés többletei – és bibliai hivatkozások:
(amiben mindenkitől kérem az aktivitást: keressük ki!)

- **sziget, néha félsziget;**
- lásd: ApCsel 13,6 (Ciprusról); ApCsel 28,1 (Máltáról); Jel 1,9 (Patmósról);
- ugyanakkor az apkaliptikában is megjelenik: hogy a végső időkben a szigetek kimozdulnak a helyükből: lásd Jel 6,14 és 16,20.